

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γέννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—Μᾶ: ἦλθε κι' ἡ πρωτοχροιά κι' ἡ πρώτη τοῦ Γεννάρη
κόρδισε τὴν κιθάρα σου, μωρὲ Μαρῆ, καὶ βάρει
βάρει νὰ τραγουδήσουμε
νὰ πάρουμε τὴ χύση,
τσ' εὐχέ: μας νὰ σκορπίσουμε
σ' ἀνατλή καὶ δύση.

Πιάσε ἰ ν ν τὸ, πιάσε ἰ ν ρ ἔ,
βάλ' ὅλα σου τὰ κέφια
νὰ χαιρετήσουμε, μωρὲ
τῆς ζετητιᾶς τ' ἀδέλφια,
ποῦν' τῆς πατρίδος μας τιμὴ
στὴν ξένη γῆ τοῦ ζοῦνε,
κι' οὔτε ποτὲ μιὰ συνδρομὴ
δὲν μᾶς καθυστεροῦνε.

Μ.—Γειά σας Κερκλωνητάκια
πρόσωπα παλληκαριᾶς,
γειά σας ἄφρα ναυτάκια,
καὶ ξιφτεῖρα τῆς στρωῆς.

Εὐχομαι τὸ νέο χρόνο,
μὲ ἐλόθερμη καρδιά,
χῶρις λύπη, χῶρις πόνο
νὰ περάσετε παιδιᾶ.

Εὐτυχεῖτε οἱ ἀστέρες
τῆς μεγάλης μας φυλῆς,
νὰ σᾶς χαιρῶνται μητέρες
Εὐτυχεῖτε σεῖς ἐν πᾶσι,
κι' εὐτυχῆσατε κι' ἐμᾶς,
στέλλοντες ἐπὶ συστάσει
ἐτησίους συνδρομάς.

Γειά σας Ρεῦσοι, γειά σας Βλάχοι,
γειά σας Ἀραβες φελάχοι,
γειά σας τζέντιμικαν Ἰνδιάνοι
συμπολίτες μας λαμπροί,
ἀ ρ ν ο υ θ ὠ μεγαλουσιάνοι
καὶ πολῦτιμοι γαμπροί.

Χαιρετῶ τὸ Ταϊγάνι, τὸ Ροστόβ, τὴν Ὀδησσό,
καὶ τοὺς εὐχομαι τὸ χρόνο, νὰ περάσουν **χ α ρ α σ σ ὶ**
Ὁ Θεὸς νὰ κονοσλάβη
τὴν πολῦτιμη ζωὴ τους,
μπόρσι, βότικα, χαβιάρι
νὰ γουν πάντα στὸ φαί τους,

νὰ γουν μέγισα ἐπαύλεις, νὰ γουν ἀλοῦξες καὶ ἵππους
καὶ μὲ δόδεκα Μαρσοῦσες νὰ γλεντᾶνε μὲς τοὺς κήτους.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εύχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ διέλθουν ἐν χαρᾷ,
στοῦ Δουναβέως οἱ ζῶντες τὰ τρεχούμενα νερά.
Σαλουτᾶρω τὸ Γαλάτσι, τῆς Βραίλας τὰ χαρούπια,
καὶ τοῦ Σουλινᾶ τὸ μέρος ποῦ παράγει τὰ κουνούπια.

Τοὺς συμπολίτας χαιρετῶ τοὺς ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ,
κι' εὐχομαι πάντοτε νὰ ζοῦν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ
πόνος τὴν εὐτυχία τους, ποτὲ νὰ μὴ δαγκάνη,
πάντοτε στὰ τραπέζια τους νὰ παίζουν οἱ ποιγγάνοι
καὶ πάντα νὰ γυρίζουνε ἀκόλο καὶ ἀΐτσι,
γυρεύοντας κορίτσι.

Εὐχὴς χρυσῆς νὰ δώσουμε καὶ στὰ πατριωτικάκια
ποῦ καθονται στὴν Αἴγυπτο καὶ κόβουνε μπαμπάκια.
Ἡ εὐτυχία τοῦ Θεοῦ νὰ καταβῇ νὰ πέση
στοὺς Φαρακλάδες ποῦν' ἐκεῖ κι' ὅλοι φοροῦνε φέσι.
Ἐνῶ ἐδῶ ὁ Φαρακλὸς π' ἀνήκει στὸ Σουλτάνο,
ἀκόμα δὲν τὸ φόρεσε μ' ὅσα καὶ νὰν τοῦ κάνω.

Γεράσας Ἀμερικανοὶ
συμπολίτες μακρυνεὶ,
ποῦ δὲν ἔχω κομπλιμέντο πρὸ μεγάλο νὰ σᾶς κάμω
γλήγορα νὰ σᾶς δεχθῶ,
φορτωμένους μὲ διαμάντια σὰν τὸν κύριο Μπριάμο.

Γ. — Λησμόνησε τοὺς μακρυνοὺς
κι' εἶναι καιρὸς ν' ἀρχίσωμεν
κι' ἐτούτους τοὺς κοντακλιανοὺς
νὰν τοὺς εὐχολογήσωμεν.

Μ. — Ἀρχὴ μηνῆς κι' ἀρχὴ χρονιάς καὶ τοῦ Γενάρη πρώτη
Τὴν μποναμᾶ στοχάζεσαι νὰ στείλῃς τοῦ Δεσπότη;

Γ. — Τὸν ἅγιό Δαμασκηνό,
ἐγὼ, Μαρκῆ, τὸν προσκυνῶ
καὶ σῶν τὸν ἐπιθυμῶ καὶ μακροημερεύοντα
κι' ἐπῆγα καὶ τὸν ἤκουσα πολλάκις ἀγορευόντα,
καὶ ἐπειδὴ τὰ χρέη του πολὺ καλά τὰ κάνει,
ἐγὼ τοῦ κάνω μποναμᾶ τὸ διάκο τὸν Πεφάνη!

Μ. — Δὲν ξέρω γιὰ τὸ δήμαρχο τί μποναμᾶ νὰ πάρω,
Γ. — Ἡ τὸν Καμπίτση ὅσαυτε, ἢ τοῦ Κουτσῶ τοῦ κάρρη.

Μ. — Τί λὲς νὰ στείλω στὸν Τραυλὸ μὲ τὰ πελλὰ χρονάκια.
Γ. — Νὰ στείλῃς ἕναν κούτσουνα ποῦ παίζει τὰ ταψάκια.

Μ. — Τοῦ δὲ Γεράκη τοῦ Κωστῆ
τί πρέπει νὰν τοῦ χριστιῆ.
Γ. — Τοῦ Κωσταντάκη τῶπρπε πιτσουὶ καὶ ξιφτέρε
κι' ἕνα σπαθὶ τεράστιο στὸ δεξιὸ τοῦ χέρι.

Μ. — Τοῦ Βιηεράτε τοῦ Ἀχμέτ τοῦ μεγαλειστάτου,
δίνω τοῦ Πόπου τὰ γιαιλιά, γιὰ τὰ γερμάματά του

Δίνω στὸ Λιμενάρχῃ μας μὲ τὸ κοτζάμου μπῆ,
ἕνα καζάνι μπακλαβᾶ νὰ βρεθῇ νὰ τρώη.

Τοῦ ταμῆα τῆς ντουγᾶνας πῶχει γκαῖτες καὶ φεσάρη,
τοῦ χαρίζω νὰ φορέσῃ τὸ καπέλο τοῦ Τοιμάρα.

Καὶ στὸν ἄλλο τὸν ταμῆα πῶχει τρίχες ξαφνικό,
εὐχομαι νὰ γίνῃ τρόπος νὰ χωθῇ στὸ Κεντρικό,

Εἰς Πόγγην Ἀλοῖσιον τὸν πρόξενον τὸν πᾶν,
γαλήνιον τὴν θάλασσαν τὰ μπάνια του νὰ κάνῃ.

Γ. — Στὸ Ῥώτα τὸ μηχανικό τί μποναμᾶ; νὰ γίνῃ;
Μ. — Σ' αὐτόνε θὰ χαρίσωμε τὸ χρώμα τοῦ Κοκκίνη.

Καὶ στὸ Χάλδα τὸ Γιωργάκη ποῦ τοῦ πάσαν οἱ θυμῶ,
εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ν' ἀκριβίνη τὸ ψωμί.

Στὸν Προυτζᾶ τὸν Ἀντωνάκη, πύργους εὐχομαι νὰ χτίσῃ,
καὶ πολύτερες παντιέρες καὶ σταντάρδους ν' ἀπεχτήσῃ!

Γ. — Καὶ στὸ Γρήσα τὸν ἀφέντη σὰν τί χάρισμα νὰ γίνῃ;
Μ. — Σ' τὸν ἀφέντη θὰ χαρίσω τὴ Μαρία τοῦ Καντίν.

Γ. — Σὰν τί χάρισμα νὰ πάρω γιὰ τὸ Σπύρο τὸ Χρηστάκη;
Μ. — Νὰν τοῦ στείλῃς σ' ἕνα πλῖκο τοῖ βελκᾶμες τ' Ἀβλιχάκη.

Γ. — Τοῦ Δελαπόρτα τοῦ γιαιτροῦ, ξέρεις τί τοῦ φυλάττω;
Ὅν τοῦ χαιδέψω τὴν κοιλιά καὶ θὰν τοῦ πῶ «τοκάτο!»

Μ. — Στέρνω τοῦ Γιωργιάδη μὴ πολὺ καλὴ φιλιὰ
ὁἶκα χρόνους διορία νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειὰ.

Δίνω στὸν ὑπαιεῖραρχο τὸ φίλο μας Ἀνδρέου,
ἀμέριπτον τὴν εὐνοϊάν τοῦ φύλου τοῦ ὠραίου.

Γ. — Στὰ θηλυκὰ δὲν σκέπτεσαι νὰ δώσης μποναμάδες;
Μ. — Βεβαίως καὶ θὰ βρεθῇ νὰ πάρουν κι' ἡ κυράδες.

Σ' ἐκείνη μὲ τὸ ζωηρὸ
καὶ καταθέλον βλέμμα
ποῦ φόρεσε τὸ μπλερὸ
καὶ πάει μὲ τὴν κρέμα,

ποῦ φοβερὰ τὴν κυνηγοῦν ἢ ἄλλες ἢ μαριόλες,
ἀπὸ καρδίας εὐχομαι νὰν τις γελᾶσῃ ὅλες.

Σ' ἐκείνη ποῦνε κομιλιῶ καὶ σὰ μπεζῆς ἀφράτη,
ποῦ γιὰ τίς ἀμαρτίες της τὴν ἀκολουθοῦν δυὸ γάται,
νὰ ἡσυχᾶσῃ εὐχομαι, τὸ πνεῦμα της τ' ἀθῶον,
ἀπὸ τὰ ναυορίσματα τῶν ἀνατέρω ζῶων.

Σ' ἐκείνη ποῦ στὸ θέατρο τίς ἄλλες ἀμαυρόνει,
τὰ θέλητρα της, εὐχομαι, νὰ σεβασθοῦν οἱ χρόνοι.

Σὲ μὴ λιγνὴ, σὲ μὴ κομφῆ, σὲ μὴ καμαρωμένη,
εὐχομαι νὰ θῆ γλήγορα αὐτὸ ποῦ περιμένει.

Σ' αὐτὴν ποῦ πάντα ἔκανε στὰ σουαρέ φιγοῦρα,
ἀπὸ καρδίας εὐχομαι, λιγότερη κλεισοῦρα.

Κομφῆ καὶ μυρινόστιμη ποῦ πάντα παίζεις βόλο,
ὕργηγορα σοῦ εὐχομαι, νὰ βγῆς ἀπὸ τὸ μῶλο.

Καὶ τὴν ὄρα τοῦ γάλου μου χαρίζω στὴν κοπέλα
πῶχει δεμάτι τὰ φτερά σ' ὅλα της τὰ καπέλα.

Στὸ βόδο πωξεφύτρωσε κι' ὅλοι τὸ καμαρώνουν,
εὐχομαι λάμπες ἄγριες νὰ μὴ μού τὸ θαμπώνουν.

Σ' αὐτὴν ποῦ θέλει νὰ περᾶ γιὰ νεῖα καλὰ καὶ σῶνει,
εἶναι τὸ σκανταλέτο μου τὰς χεῖρας νὰ πυρώνῃ.

Γῆς φουντωτῆς πορτογαλιᾶς
ποῦνε στὰ μάτια μας μπελιᾶς,
ποῦνε γισμάτη νάζι,

ἦτῃς εὐχομαι, λιγότερους ἀθρώπους νὰ πειράζῃ.

Σ' ἐκείνη ποῦ τὴ μέση της ἐπιχαρίτως σφίγγει,
μπαμπάκι κάνω μποναμᾶ
γιατί πολὺ τὸ ἐκτιμᾶ

καὶ τὸ μεταχειρίζεται πολλάκις καὶ γιὰ . . . ζύγκι.

Εὐχομαι σ' ἕναν ἄγγελο π' ὀμπρός μας φτερουγίζει,
νὰ βρῇ ὅ,τι δὲν εὑρῆκε στὺς κόσμους ποῦ γυρίζει.

Αὐτῆς π' ἀκούει τὸ Φανφάν καὶ κάνει πῶς δὲ βλέπει
θαρρῶ πῶς εἶσαι σύμφωνος πῶς κόσκινο τῆς πρέπει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΗΜΟΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ν' ἀντιληφθῇ τὴ θέση σου τὴ στενωχωρημένη,
καὶ νὰ σὲ βάλῃ φύλλακα στὸ σπῆτι ποῦ θὰ γένη.

Αὐτὴν τὴ θέση νὰπερνεσ· ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!
θ' ἀσφαλίζεις τὸ μέλλον σου· θὰ χόρτενες μπαξήσια.
Αὐτὴν τὴ θέση, φίλε μου, ἐὰν ἐπιδιώξῃς,
θὰ ἔχῃς ἀσφαλίστατον τὸν στέφανον τῆς δόξης.

ΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Στὸ σούσουρο ἐτούτου τοῦ βραδιοῦ,
κυττάξετε στοῦ κόσμου τὸν καθρέφτη
ἐδῶ κι' ἡ ἀθώωτη τοῦ παιδιοῦ,
ἐδῶ κι' ἡ πονηριά τοῦ χαρτοπαίχτη.

Ἐδώθε τῆς καρδιάς ἡ προσευχῆς
μανάδων καὶ πατέρων ποῦ πονοῦνε,
ἐκείθενε ἡ ψεύτικες εὐχῆς,
συνήθειες διαβατάρης ποῦ περνοῦνε.

Κι' ἡ κόρη μὲ χαμόγελο γλυκὸ,
— κλουθώντας τὴ γραμμὴ τοῦ πεπρωμένου,—
τὸ δῶρο καρτερεῖ τ' ἀδελφικό,
τὸ δῶρο καρτερεῖ τ' ἀγαπημένου.

Ξαλάφιστο γελᾶει τὸ παιδί
μὲ τὰ παιγνίδια ποῦ σωρὸ τοῦ πᾶνε,
κι' ὁ πάππος κουμπισμένος στὸ ραβδί,
στενάζει πῶς τοῦ χρόνου δὲ θε νᾶναι!

Τὸ βρέφος ποῦ ἀρχίνησε νὰ ζῆ
ἐκείνοι πῶγεράσανε ζηλεύουν,
λύπες κι' ἐλπίδες βγαίνουνε μαζὺ
στὸ θόρυβο τοῦ κόσμου καὶ παλεύουν.

Ἡ εὐτυχία τρέχει ζωηρῆ,
ἡ δυστυχία στὸ σκοτάδι κλειέται·
τὸ χρόνο ἢ μὴ γελώντας καρτερεῖ,
ἢ ἄλλη μουχριστὰ τὸν καταρτέται.

Σκεπάζει τὴ χαρὰ τοῦ λιβαδιοῦ
τὸ χιόνι τὸ πικρὸ ποῦ τώρα πέφτει·
στὸ σούσουρο ἐτούτου τοῦ βραδιοῦ
κυττάξετε στοῦ κόσμου τὸν καθρέφτη.

3 0 1 3 T A B O K H I
Y O P H O T I K O N K E N T R I K H B I B L I O T H K H
Y O I X I P T A P . Π Η Γ Ο Λ Ο Υ Σ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Σε τόση τραγική στενοχωρία
 με βάνει αυτή ή σκληρή σου αδιαφορία,
 που μελετώ τώρα νύκτα μέρα,
 να χύσω τὰ μυαλά μου 'στον αέρα.

=

Μά πάλι αλλάζω γνώμη, στὰ καλά,
 που βλέπω πῶς δὲν ἔχω ἐγὼ μὲν αὐτὰ,
 γιατί και δρόμι ἂν εἶχα στο κεφάλι,
 δὲν θ' ἀγαπούσα ἐσένα σάν βουβάλι.

=

Ὅστε, που λές, ἀντί ν' αὐτοκτονήσω,
 θέλω δὲν θέλω ἀνέμου αὐτὸς θὰ ζήσω,
 γιὰ νὰ σοῦ γράφω λόγια μου ζουρλά,
 κι' addio, τὸ λοιπὸν... χρόνια πολλά...

Μπάμ.

-XXXX-

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Δειλὸ, δειλὸ σιμά σου τὸ πρῶμο μου τραγοῦδι
 με πόθο φτερουγίζει·
 και τῆς γλυκειᾶς ἀγάπης τὸ ζηλευτὸ λουλουδι
 με μῦρο σὲ στολίζει.

Ἄχ! Πέσ μου, θε να σμίξῃ μ' ἕναν κρυφὸ παλμὸ σου
 και αἴσθημα θ' αλλάξῃ;

Πέσ' μου, θὰ τὸ κρατήσης παντοτεινὰ δικό σου,
 ἢ πίσω θὰ πετάξῃ;

-XXXX-

ΤΟ ΔΕΥΤΟ ΜΟΥ

Με τὸ κρυστάλλινο νερὸ που δίχως νὰ θολώσῃ
 τρέχει ἀπὸ βρύση ἀστείρωτη, ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ
 ὁ βίος σου νὰ μοιάσῃ

κι' ὅταν ἡ Μοῖρα τριγυρνᾷ, χίλια καλὰ γεμάτη,
 μιὰ σὲ καλύβη φτωχικὴ, μιὰ σὲ λαμπρὸ παλάτι
 τὰ δῶρα νὰ μοιράσῃ,
 πρῶτα σ' ἐσέν' ἀγάπη μου, με τὸ χρυσὸ τῆς χέρι
 τὰ δῶρα τὰ περσότερα και πιὸ καλὰ νὰ φέρῃ.

Μά πάλι συλλογίσου,
 ποιὸ δῶρο τῆς θὰ παραβῆ μέσα στὰ μύρια δῶρα
 με τὴν καρδιά που σφάλῃσα σὲ δυὸ μου στίχους τώρα
 παντοτεινὰ δική σου;

Ἡ μαύρη γάτα.

-XXXX-

ΕΥΧΗ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

Τὸ δένδρι που κινδυνεύει εὐτελῶς νὰ μαραθῆ
 εὐχεταί στον κηπουρὸ του πολλὰ ἔτη εὐτυχῆ.

Πλὴν ὁποῖαν εὐτυχίαν θε νὰ ἔχῃ ὁ κηπουρὸς
 ὅταν τοῦ δένδριου τὰ φύλλα πέσουν ἔξαφνα σωρὸς;
 Κηπουρέ, θὰ μετανώσῃς ἂν μ' ἀφήσῃς νὰ χαθῶ
 τρέξε, δόσε μου νεράκι! Μὴν ποθῆς νὰ μαραθῶ!
 Ἐὰν θέλῃς ἢ εὐχὴ μου, νὰ πραγματοποιηθῆ,
 τὸ δένδρι σου νὰ ποτίσῃς και με μιὰς θὰ ἀναστηθῆ,
 νὰ γευθῆς ἐντὸς ὀλίγου τοὺς ὠραίους του καρποὺς
 κι' ἔτσι θε νὰ λησμονήσῃς τοσοὺς κόπους και καῦμούς

H. N. Δ.

ΑΛΗΘΙΝΟ

Ὁ Ματαράγκας εἶναι ὁ βράπτης μας ὁ μόνος·
 ἀλάνθαστο ψάλλιδι γιὰ βούχα τοῦ χειμῶνος
 και γιὰ καλοκαιρὰ

στο κόψιμο, στο βήμμα, κανεὶς δὲν τὸν περνᾷ.
 Μόνον ἐκεῖ ὑφάσματος θὰ βρῆτε στερεότητα,
 και γούστο και κομψότητα.

Μόνον σ' αὐτόνε ἂν ντυθῆς τὰ βούχα δὲ θὰ λυώσῃς
 και βρίσκεις μέσα πάντοτε τὸ χρῆμα που θὰ δώσῃς.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν οἱ ἔχοντες
 κρυσταλλίνοὺς παλαιοὺς πολυελέους, ὅτι ἐν οἰαδήπο-
 τε καταστάσει και ἂν εὐρίσκωνται, ἐπιδιορθοῦνται
 και γίνονται καινούργιοι εἰς τὸ φερετροποιεῖον τῶν
 ἀδελφῶν Ραυτόπουλο (Μπαμπάνο) παρὰ τὴν λι-
 θόστρωτον.

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Νικολάτου ἔφθασαν ἐξ Εὐ-
 ρώπης τεσσαράκοντα εἰδῶν δελτάρια τοποθεσιῶν τῆς
 Κεφαλληνίας πωλούμενα ἀντὶ 10 λεπτῶν ἕκαστον,
 ὡς και χιλίων ἄλλων εἰδῶν καλλιτεχνικὰ τοιαῦτα.
 Τὸ πανόραμα τοῦ Ἀργοστολίου. Πλουσία συλλογὴ
 ἡμεροδεικτῶν και μεγάλη ποικιλία δώρων τοῦ νέου
 ἔτους.

ΕΞΑΝΩΦΕΛΗ ΚΑΙ ΕΞΑΝΩΦΕΛΙΝΗ

Φάρμακα ἀλάνθαστα κατὰ τῶν πυρετῶν ἰδία τῶν
 ἐλωδῶν. Ἡ μὲν ἐξανωφέλη συντεθειμένη εἰς καταπό-
 τια εἶναι ἐν χρήσει δι' ἐνήλικας ἢ δὲ ἐξανωφελίνη
 συντεθειμένη εἰς σιρόπιον εὐληπτον, εἶναι ἐν χρήσει
 διὰ παῖδας

Πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Μάνεση, μόνος
 τάνιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Γεώργ. Τυπάλδος

Ἐνοικιάζεται θεωρεῖον καθ' ἑσπέραν ἀντὶ δραχ. 5.
 Τὰς Κυριακὰς και ἄλλας ἐπισήμους ἡμέρας δρ. 10.
 Πληροφορίαι παρὰ τῶν ἑπιστάτων Ἡσῆ, οἰκία Κα-
 τσίγερσ, ἔναντι ἐκκλησίας Ἁγίου Γεωργίου

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἘΘΟΥΡΙΟΥ
 ΤΥΠΟΙΣ ΑἘΘΟΥΡΙΟΥ Ν. Β. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἘΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ Σ 4 Υ 1 Φ 2 0 0 0 1